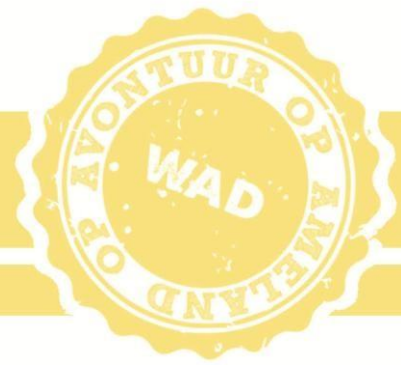

OP HET WAD

Hoe groot is de Waddenzee?

Opa Sippelaar staat te wachten bij de veerboot. De ouders van Tim en Tamara gaan een lang weekend samen langs de kust van Oost-Engeland varen en Tim en Tamara komen logeren bij opa. De juttersfietsen voor de tweeling heeft hij al tegen het veerboothek klaargezet. Als de kinderen met hun rugzakken op de fiets stappen, kijken ze opa verwonderd aan. "Naar Ballum Airport" roept hij. Wat is dat, gaat opa niet eerst naar zijn huisje, zodat ze alles in orde kunnen maken voor het slapen in de bedstee? "Nee," zegt opa, "we gaan naar Ballum. Ik moet even iemand wat vragen." In Ballum is piloot Durk Venema teruggekeerd van een rondvlucht boven Ameland. Hij heeft net een lekker braadworstje gemaakt in zijn oven en eet dat op in het zonnetje als opa en de kinderen het terras van het rondvluchtgebouw op fietsen. Opa laat Durk een foto zien, die hij heeft uitgeknipt uit de krant. "Ik wil deze kinderen laten zien hoe groot de Waddenzee is." vertelt hij. Durk moet lachen: "Dit is een prachtige foto, maar gemaakt vanuit een satelliet. Zo hoog kan ik niet vliegen. Maar waar willen jullie heen?" Verrassingen zijn altijd leuk, wat zou opa bedacht hebben? Maar dat weet hij zelf nog niet precies. Hij wil even uitproberen of de kinderen vliegen leuk vinden. Durk weet raad, hij stelt voor om naar Texel te vliegen. "Dan kun je een mooi gedeelte van het wad al bekijken."

Het begin van de Waddenzee.

En zo komt het dat de tweeling even later boven Terschelling vliegt, de vuurtoren Brandaris ziet, de grote zeeschepen naar Harlingen ziet varen en zelfs een cruiseschip. Meteen daarna krijgen ze het

kleine Vlieland in zicht. Op Texel maken ze een landing op het vliegveld, eten een patatje en vliegen dan nog een klein stukje door over het onbewoonde eiland 'de Razende Bol'. Nou ja, onbewoond, ze zien er tientallen zeehonden luiers in het zonnetje. Dan wijst Piloot Durk hen op het zeegat tussen Texel en Noord-Holland: het Marsdiep. Daarachter zien ze Den Helder en kunnen ze zelfs de marineschepen zien. "Hier begint de Waddenzee", zegt opa. Piloot Durk maakt nog eens de vlucht over Texel, Vlieland, Terschelling en Ameland en zelfs zien ze in de verte Schiermonnikoog. Alle vuurtorens zenden hun licht

rond, de kinderen kijken er verbaasd naar: vijf vuurtorens van alle eilanden zien ze vanuit de lucht. Reken maar dat de tweeling na dit avontuur goed kan slapen in de bedstee van opa Sippelaar als ze weer terug zijn op Ameland.

Zeekaarten op tafel tijdens het ontbijt.

Als de tweeling de volgende ochtend wakker wordt, is de tafel al gedekt. Opa loopt neuriënd rond, hij is in een heel goede bui. De kinderen zien de zeekaarten liggen naast hun bordjes en denken na. Gaan ze varen vandaag? Tijdens het oppeuzelen van hun eitje komt de tweeling meer te weten. “Vroeger gingen kinderen van jullie leeftijd al naar zee. Ze voeren met hun vader of hun oom mee vanaf dat ze acht jaar waren op walvisvaart. Ze maakten de hut schoon van de commandeur en de stuurman, ze dekten de tafel aan boord en een jaar of twee later klommen ze op tot koksmaatje. In de winter gingen ze naar school en leerden eerst lezen, daarna schrijven, maar ook kaartlezen en hun positie op zee bepalen. En geloof me, ze wisten de weg op de hele Noordzee, maar ook op de Waddenzee. Tegenwoordig denken de kinderen dat de Waddenzee ophoudt bij Schiermonnikoog. Maar kinderen van jullie leeftijd wisten in de 17^e en 18^e eeuw wel beter. Aan boord van hun schepen voeren ook mannen en jongens van Borkum, Föhr, Amrum en Römö en die konden ze ook verstaan. Dat zijn ook Waddeneilanden, alleen liggen ze bij de Duitse en Deense kust. Ik heb gisteren met Piloot Durk afgesproken dat we die eilanden allemaal gaan bekijken vanuit de lucht. Dus pak jullie rugzakken in en hou er rekening mee dat we een paar dagen wegblijven: pyjama en tandenborstel niet vergeten.”

Hoeveel Waddeneilanden zijn er dan precies?

“Wij hebben op school over TVTAS geleerd”, vertelt Tim, die dol is op aardrijkskunde. “Welke eilanden zijn er dan nog meer, opa?” Ze kijken op de zeekaart met opa mee. Naar de onbewoonde eilandjes Rottumeroog en Rottumerplaat en dan een hele reeks eilanden, die bij Duitsland horen: Borkum, Juist, Norderney, Baltrum, Langeoog, Spiekeroog en Wangerooge. Maar daar houdt het nog niet op. Ten noorden van de rivier de Elbe vinden ze weer nieuwe eilanden: Neuwerk, Pellworm, Amrum, Sylt, en Föhr. En dan blijkt dat er ook in Denemarken nog drie eilanden liggen. “Hebben jullie zin om ze allemaal te gaan bekijken?” vraagt opa aan de tweeling. “Op één voorwaarde”, lacht Tim. “Dat we overal patat gaan eten en dat die net zo lekker is als op Texel!”

Het eerste is geen Waddeneiland maar een Hochsee-insel, het eiland Helgoland in de Noordzee.

Opa wijst de tweeling op twee kleine eilandjes in de Noordzee: Helgoland en Düne. “Daar gaan we slapen vannacht. Maar ook kennismaken met de zeehonden. Zijn jullie klaar met eten? Dan ruimen we op en fietsen we naar Ballum.” En zo komt het dat ze even later piloot Durk Venema alweer ontmoeten. Hij heeft zijn leren pilotenjas aangetrokken en ook hij heeft een koffertje bij zich. Als ze zich hebben geïnstalleerd meldt Durk zich af bij de verkeerstoren. “Tot over drie dagen!” Ze gaan vliegen over de Waddenzee, het avontuur tegemoet!

